

TÜKETİCİ NEDİR?

Tüketici: “Mal veya hizmetlerden yararlanan, satın alıp kullanan, tüketen kimse.”

Yani tüketici sensin. Tüketici benim. Tüketici 7den 70e herkeştir. Tüketiciler olarak her birimize büyük görevler düşüyor. Ne tükettiğimiz, nasıl tükettiğimiz artık eskisinden daha önemli, çünkü bilinçsiz tüketiyoruz. Artık her ürünü farklı boyutlarda, şekillerde ve tasarımda bulabiliriz. Yani seçeneğimiz çok. Üreticiler tüketicilerin, yani bizim, arzu ve isteklerimize göre üretim yapıyorlar. Örneğin tek kullanımlık plastikler, ne kadar da kullanışlılar. Yıkama kurutma derdi yok, yer kaplamazlar... Yıllar geçtikçe daha da sağlam olsunlar diye, daha yoğun maddelerden üretiliyorlar. Bu yüzden de geri dönüştürülmeleri daha da zorlaşıyor. O kadar geri dönüştürülebilir, doğada çözümlenebilir madde varken neden bu şekilde üretimi tercih ediyoruz? Üreticiler için bunun cevabı çok basit. Maliyet. Bu ürünü üretirken nasıl bir çevre felaketine yol açacaklarını düşünmeden üretiyorlar. Peki biz tüketiciler olarak ne yapıyoruz? Onların ürettikleri bu zararlı maddeleri satın alıp onlara destek oluyoruz ve yaptıklarını istemeden de olsa onaylıyoruz. Sağlığımızı bozmak için para veriyoruz resmen.

Buna artık dur dememiz gerekiyor. Gelecek bizim elimizde ve bizim seçimlerimizde. Biz raflarımızda neyi nasıl görmek istiyorsak, üreticiler bize öyle sunacaklardır. Çevre dostu tercihler yapmalıyız. Organik materyallerden oluşan ambalajları seçmek önceliğimiz olmalı. İki saniyemizi harcayıp ambalaj özelliklerine bakarak geri dönüştürülebilir mi, veya kompostta uygun mu bakıp ona göre sepetimize atalım. İnanın o iki saniyede yarattığımız fark, dünya çapında bir etki yaratacaktır. Örneğin, market alışverişinde kullanılan naylon poşetler. Hepimiz artık bu poşetlerin verdiği zararı az çok biliyoruz. Her yerdeler ve asla ve asla kaybolmuyorlar. Belki bir süre sonra gözümüze naylon şeklinde büyük parçalar halinde görünmeyebilirler fakat mikroskopik parçalara bölünüp aramızda kalmaya devam ediyorlar. Devletimiz

gereğini yaptı, naylon poşet kullanımını azaltmak için poşet başı ücret belirledi. Bu adım yeterli oldu mu sizce? Olmadı. Çünkü biz tüketiciler olarak alışkanlıklarımızı değiştiremedik. Bir birey olarak bunun önemini kavrayamadık. Ya da hep bir bahane bulduk. Mesela “ne yapalım, dünyayı biz değiştiremeyiz ya. Bir naylon poşetten ne olacak?” veya, “bişey değil, bu sefere almayız” ya da “boşver, kim uğraşacak şimdi?” Bunlar her gün, her alışverişte kullandığımız kalıplaşmış cümleler. Oysaki siz kendi el yapımı çantanızla alışverişe gelseniz, sizden sonra gelen müşteri de sizi örnek alıp gelen defaya kendi çantasıyla gelecektir.

Strafor köpük doğada çözümlenemeyen, geri dönüştürülmesi oldukça zor olan, çevreye ve sağlığa zararlı olan zararlı bir materyaldir. Marketlerde meyve ve sebzeler strafor köpüğe koyulup, streç filme sarılıp öyle satışa sunuluyor. Aynı yöntemi kasaphaneler da kullanmaya başladı. Eti önce köpüğe koyup sonra birkaç kat filme sarıp daha sonra da bir naylon poşette sunuyorlar. Bunu da “hijyen” amaçlı yaptıklarını iddia ediyorlar. Burada farkında olmamız gereken şey şu. Markete gelen o sarılımsı meyveler nasıl ve kim tarafından paketlenildi bilmiyoruz. Biz zaten meyve sebzelerimiz açıkta olsa da olmasa da yıkayıp yiyoruz. Eti de zaten kasap önümüzde kesip poşetliyor. Yani aslında bu ambalajlara hiç ama hiç ihtiyacımız yok. Tek yapmamız gereken şey bu paketleme işlemine ihtiyacımız olmadığını onlara belirtmek.

Değişim tek bir kişiyle başlar. Sen, ben daha sonra biz siz olur daha da sonra tüm Kıbrıs olur. Tek bir fikir her şeyini değiştirebilir. Tüketici olarak sorumluluklarımızı yerine getirmeli, daha bilinçli seçimler yapmalıyız. Bunu önce kendi sağlığımızı düşünerek yapmalıyız. Bizim sağlıklı olmamız için çevremizin de sağlıklı olması gerekir. Kullandığımız ürünlerin yol açabileceği tüm olumsuz etkileri göz önünde bulundurarak sepetimize atalım. Erteleyerek sadece zaman kaybediyoruz. Bu yüzden hemen bugün başlayalım!

**MEYVE VE SEBZE İÇİN
PLASTİK
AMBALAJA
GEREK YOK!**

